

“సాయంత్రం బండికేరా హారతి వస్తోంది... గుర్తుందా?” ఏదో సైన్స్ జర్నల్ దీక్షగా చదువుకుంటున్న కి. గోర్ తలఎత్తి తల్లి వంక ఓసారి చూసి మళ్ళీ పఠనంలో నిమగ్నమయ్యాడు. రెండు నిమిషాల నిశ్శబ్దంగా ఉండే ఏదో పని ఉన్నట్టుగా కిచెన్ లోకి వెళ్ళి మళ్ళీ వచ్చి “స్టేషన్ కు వెడుతున్నావామరి..?” అడిగింది శకుంతల.

అడిగిన కాసేపటికి “అ... ఏమిటన్నాఫ్?” అంటూ పుస్తకం మూసి వక్రన పెడుతూ వాడు కిషోర్. మళ్ళీ చెప్పించి శకుంతల.

“వెళ్ళాలంటావా?” నిశ్చయంగా చూశాడు.

“అదేవిట్రా అట్లా మాట్లాడతావ్... అది మనల్ని చూడాలని అంత ప్రేమగా వస్తూంటేను!”

“పోనీ నువ్వు రారాదు?”

“నేనెందుకురా అంత దూరం. ఆటోలో నా వళ్ళు చూసనమవుతుంది. అసలే ఆయాసం మనిషిని నువ్వేం దానితో ఎక్కువగా మాట్లాడక్కరలేదులే. అదే గలగలా మాట్లాడేస్తుంది. చాలా చురుకైన పిల్ల. ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు చూసినట్టున్నావ్. ఎదుకైనా మంచిది. ఇదిగో ఈ ఫోటో దగ్గర పెట్టుకో” అని కార్డ్ సైజ్ ఫోటో ఒకటి కొడుక్కి ఇచ్చింది.

ఒకసారి ఆ ఫోటోను వదిలించి షర్ట్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు కిషోర్.

“ఎలా వుందిరా హారతి” కొడుకు మనోభావం తెలుసుకోవాలని కుతూహలపడింది శకుంతల.

ఇంతలో ఫోన్ మోగడంతో అవతలి రూమ్ వైపు వెళ్ళాడు కిషోర్. ఎవరో ఫ్రెండ్ తో స్ట్రీట్ లో మాట్లాడి వస్తూంటే విషయం ఏమిటని అడిగింది శకుంతల.

“ఆదివారం ఫిజిక్స్ లెక్చర్ ఇంట్లో సెమినార్ వుందట. రమ్మని ఇన్ వైట్ చేశారు” చెప్పాడు కిషోర్.

విసుగ్గా చూసింది శకుంతల.

“ఈసారి ఆదివారం ఎక్కడికీ వెళ్ళకు. హారతికి ఫ్లాస్ బోరియమ్, మ్యూజియం, జాపార్క్ చూపిద్దువుగాని... ఎప్పుడూ వుండే సెమినార్లేగా..”

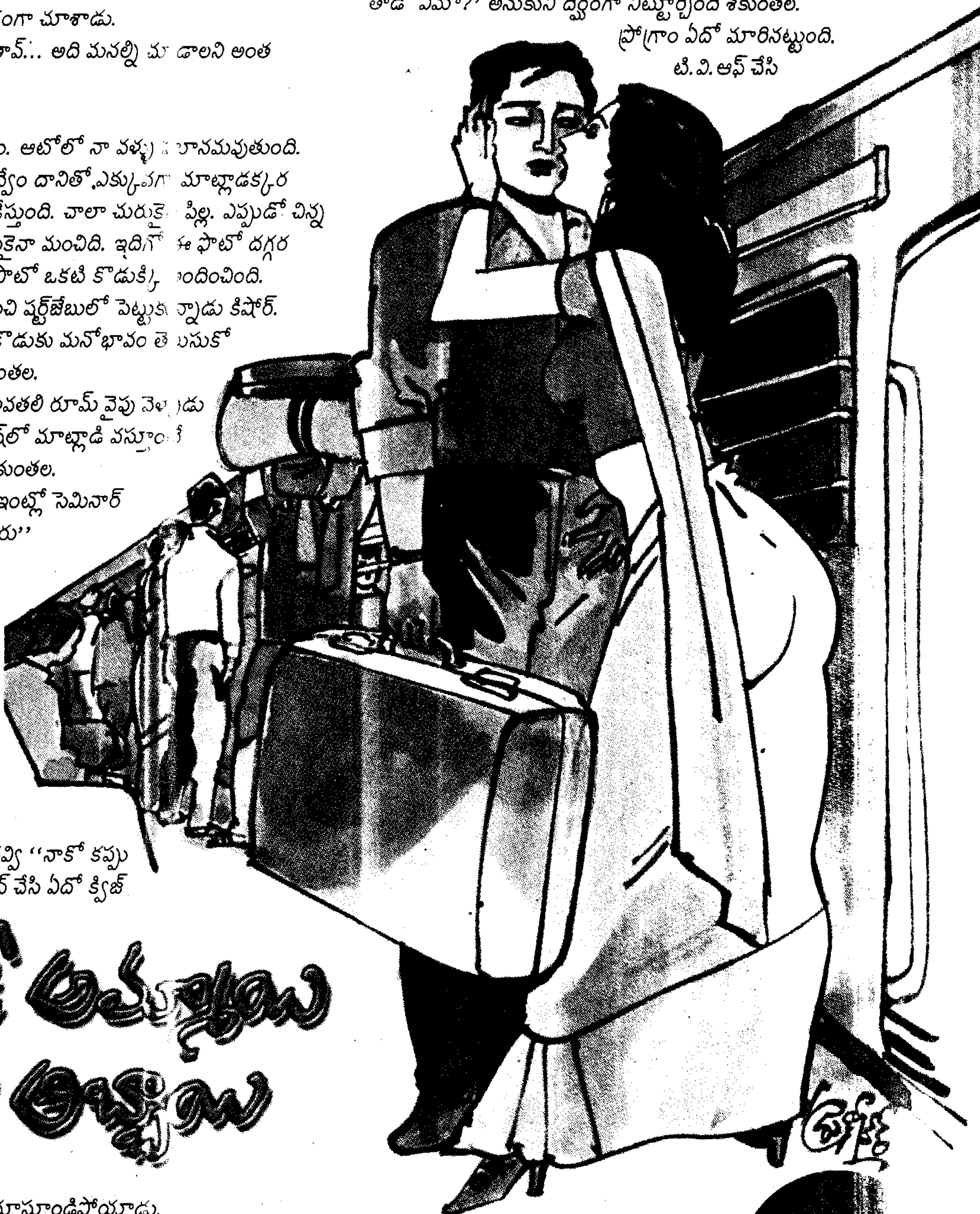
తల్లి వంక నిర్దిష్టంగా చూసినప్పటికీ “నాకో కప్పు కాఫీ ఇస్తావా?” అని టి.వి. ఆన్ చేసి ఏదో క్విజ్

అన్నంరాజు వేణుగాోపాల శ్రీనివాసిమూర్తి

పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని పిల్లల్ని కంటూంటే వీడికా ధ్యాసే లేదు. ఎప్పటికీ మాం తాడో ఏమో? అనుకుని దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది శకుంతల.

ప్రోగ్రాం ఏదో మారినట్టుంది.

టి.వి. ఆఫ్ చేసి

**మనాకీ ఆవశ్యకము
మీకీ ఆవశ్యము**

ప్రోగ్రామ్ వస్తూంటే అసక్తిగా చూస్తూండిపోయాడు.

కాఫీ అందిస్తూ కొడుకు వంక, టి.వి. వంక ఓసారి చూసి ‘ఏమిటో వీడి ప్రపంచం, వీడూనూ. ఒక సరదాలేదు, సంతోషమూ లేదు. ఫ్రెండ్లుండరూ

అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ!

సోఫాలో నడుంవాల్చాడు. ఆ ప్రక్క వైర్లో కూర్చుంటూ “హారతి ఫాటో ఎలావుందిరా కిషోర్?” అడిగింది.

“బావుందమ్మా!” అనేసి కళ్ళు మూసుకున్నాడు ఓ కునుకు తియడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

“అమెరికాలో రెండేళ్ళుండి చదువుకుని వచ్చింది. అయినా ఇంజనీరింగ్ కూడా గర్వం లేదు. క్రిందటేడాది ఎళ్ళన్నయ్య పెళ్ళికి వెళ్ళినప్పుడు చూశాను. ఎంత మర్యాద, ఎంత విశ్రాంతి, ఎంత అణకువ! ఆ పెళ్ళిలో అందరి కళ్ళు దీనిమీదే అనుకో. సొంత చెల్లెల్ని కాకపోయినా నేనంటే ప్రాణం పెడతాడు వాళ్ళ నాన్న. కలిమి, చెలికత్తె కలిగిన మంచి కుటుంబం భగవంతుడి దయవల్ల హారతి ఈ ఇంటికోడై తే...”

“అమ్మా.. నాకిప్పుడప్పుడే పెళ్ళి సుకోవాలని లేదు. ఆ అమ్మయి ఎదుట ఈ విషయాలేవీ మాట్లాడుకు అని చిరాగ్గా బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ సాయంత్రం ఐదు గంటల వేళ మైంట్ కలర్ జీన్స్ ప్యాంట్ మీద బ్రౌన్ కలర్ టీషర్ట్ వేసుకొని డీసెంట్ గా తన సూరై ఫ్రేషన్ కు వెళ్ళాడు కిషోర్. బ్రెన్ కరెక్ట్ టైమ్ కే వచ్చింది.

రోజ్ కలర్ ఫారిన్ శారీలో దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన దేవకన్యలా రిజర్వ్డ్ కంపార్ట్మెంట్ లోంచి దిగిన హారతిని ఫాటోలో చూసేస్తున్నాడు కాబట్టి గుర్తుపట్టడం పెద్దకష్టమేం కాలేదు కిషోర్ కి. గబగబా దగ్గరికి వెళ్ళి “మీరే కదా హారతి. ఐయామ్ కిషోర్. రండి వెడదాం.” చిరునవ్వుతో అని ఆమె చేతిలోని సూట్ కేస్ అందుకున్నాడు.

“ఓ... ఆర్ యూ కిషోర్!” అంటూ అతని భుజాల మీద చేతులు వేసి చెక్కిలి మీద గాఢంగా ముంచింది హారతి. ఈ ఆకస్మిక చర్యకి ఆశ్చర్యపోయాడు కిషోర్. ఎవరైనా చూశారేమోనని అటూ, ఇటూ చూసి, కర్చిప్ తో బుగ్గ తుడుచుకొని ఆమెవంక తీవ్రంగా చూసి, “వదండి వెడదాం!” అన్నాడు.

“అండీ... గిండీ ఏమిటి బావా! హారతి!” అని పిలు. ఐయామ్ వెరీ గ్లాడ్ టూ సీ యూ..” అంటూ చేయి పట్టుకొని అతని కళ్ళల్లోకి చూసింది ప్రేమగా. చిత్రంగా చూశాడు కిషోర్.

జీవితంలో ప్రథమంగా ఓ అడవిల్ల తనని ముద్దుపెట్టుకొని చేయి పట్టుకోవడం వింతగా వుందతనికి. గుండెవేగంగా కొట్టుకున్నట్టునిపించింది. ఆ స్పర్శతో ‘సముద్రమివ గాంభీర్యం’ అన్నట్లుండే అతనిలో ఓ చిన్న భావ

నవరసాల్లో శృంగారానికి ప్రణాళిక వేసినా ఇచ్చారు మన కపులు. అందుకే శృంగారాన్ని రసరాజం అన్నారు. కానీ శృంగారం శ్రతిమించితే అశ్రీలానికి దారితీస్తుంది. అర్థికంగా ఎన్ని ఇబ్బందులున్నా దాని ప్రభావం సంసారంపైన ఉండకుండా చూసుకోవాలి. సంసారంలో అసంతృప్తి ఇద్దరి ఆరోగ్యంపైన, వరోక్షంగా కుటుంబ వాతావరణంపైన ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందంటున్నారు డాక్టర్లు. ఇద్దరిలో ఏ ఒకరికి మూడ్ సరిగా లేకున్నా రెండోవారు డీలా పడిపోకుండా నేర్చుగా, ఓర్పుగా పరిస్థితిని తమకనుకూలంగా మార్చుకోగలగాలి. ఏదైనా సమస్య వచ్చినప్పుడు ఇద్దరూ కలిసి చర్చించుకోవడం, దానికి పరిష్కారమార్గాలు కనుక్కోవడం చేయాలి. మారుతున్న సామాజిక పరిస్థితులు అందరినీ ఒత్తిడికి గురిచేస్తున్నాయి. భార్య భర్తల ప్రవర్తనలో మార్పు ఇద్దరికే స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. చాలా కుటుంబాలలో చీటికి మాటికి భార్యభర్తలు పోట్లాడుకుంటుంటారు. దీనికి కారణం చిన్న చిన్న విషయాలు. ఈ కారణంగా వారి దా

శృంగారానికి సెన్స్ ఉండాలి!

చేస్తున్నది మీరేనని ఆయనకు తెలియకుండా ఉంటే మంచిది. అనేక కారణాల వలన కుటుంబ సంబంధాలలో వివరీతమైన మార్పులు వస్తున్నాయి. చాలా మంది భార్యభర్తలు శృంగారానికి దూరంగా ఉంటున్నారు. ఇద్దరి మధ్య ఏదో తెలియని అగాధం వారిని దూరంగా ఉంచుతోంది. భార్యభర్తల మధ్య కమ్యూనికేషన్ గ్యాప్ లేకుండా చూసుకుంటే మంచిది. శృంగారం ఎన్నో మానసిక రుగ్మతలకు చక్కని మందని మానసిక వైద్య నిపుణులు చెబుతున్నారు. భార్య భర్తలిరువురు ఒకరి ఇష్టాయిష్టాలను మరొకరు తెలుసుకుని ఆచరిస్తే వారి సాంసారిక జీవితం సుఖవంతమవుతుంది. శృంగారాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసేవారిలో జడత్వం, విసుగు ఆవరిస్తుంది. అందమైన మేకప్, సువాసన పార్ఫ్యూమ్ నీ ప్రభావితం చేస్తుందంటున్నారు. దాంతో జీవనానికి కావాల్సింది పార్ట్ నర్స్ ఇద్దరి మధ్య అవగాహన. అలాగే ఒకరి బాడీ లాంగ్వేజ్ మరొకరు తెలుసుకోవడం కూడా అవసరమే. సంసారంలో సరిగమలు చక్కగా పలకాలంటే శృంగారమనే

విషయాలే. ఈ కారణంగా వారి దాంతో ఒడిదుడుకులు ఏర్పడి వరోక్షంగా పిల్లల పెంపకం, కుటుంబ సంబంధాల విచ్ఛిన్నం కలిగిస్తాయి. కొందరు ఇంటికి లేటుగా వస్తారు. ఏర్పడే ప్రమాదం ఉంది. కుటుంబం గురించి పట్టించుకొని వారికి ప్రస్తుతం ఏం జరుగుతుందో, కుటుంబం ఏమైపోతుందో ప్రాక్టికల్ గా వివరించగలగాలి. ఈ ప్రాక్టికల్స్ తెరవెనుక నుంచి సంగీత ప్రక్రియ గురించి ఇద్దరికీ అవగాహన ఉండి తీరాల్సిందే!

-వి.వృద్ధీప్రసాద్

ప్రకంపనం ప్రారంభమైంది.

“ఏంటి బావా సంగతులు నన్ను మరిచిపోయావేమోనని ఎంత భయపడ్డానో తెలుసా... ఎప్పుడో నువ్వు చూడటం. అత్తయ్య అప్పుడప్పుడూ వస్తూండేది కాని నువ్వు వస్తావని ఆశపడ్డావని తన ఒక్కసారి కూడా తిరిగి చూడలేదు. ఏం. అంత కాని వాళ్ళమయ్యమా?”

ఆటోలో కూడా కిషోర్ని అనుకుని కూర్చుని తన రెండేళ్ళ అమెరికా అనుభవాలు చెప్పసాగింది హారతి. డిస్నీలాండ్, స్టాట్యూ ఆఫ్ లిబర్టీ, నయాగరా వాటర్ఫాల్, మ్యూజియమ్ ఆఫ్ సైన్స్ అండ్ ఇండస్ట్రీ అంటూ తను చూసిన వింతలూ, విశేషాలూ చెప్తూ బే ఆసక్తికరంగా వింటున్నాడు కిషోర్.

సడన్ గా కుడికన్ను మీద నీయి పెట్టుకొని “అబ్బ” అంది.

“ఏమైంది హారతి!” గాఢంగా చూశాడతను.

“కంట్లో ఏదో పడ్డట్టుంది... కాస్తచూడు బావా!” అంటూ మరింత దగ్గరగా వచ్చి కన్ను తెరిచి చూచింది.

“ఉండు... ఊదులాను” అంటూ కిషోర్ ఆమెకంటిలోకి పెదవులతో మృదువుగా ఊదసాగాడు.

“అబ్బ... మంట... మంట” అంటూ అతన్ని పెనవేసుకుపోయింది లతలా హారతి.

“ఉండు హారతి! అలా కన్ను మూసేస్తే ఎలా చూడను?” అంటూ ఆమె కన్ను విప్పార్చి మళ్ళీ ఊదా ప.

మొత్తానికి ఓ మూడు నిమిషాల గందరగోళం తరువాత చిన్నపురుగుకంటి బయటికి వచ్చింది.

“హమ్మయ్య!” అని అలా భుజం మీద తలవాల్చి రిలాక్స్యైంది హారతి. ఆమె చొరవకి విస్తుబోతున్నాడు కిషోర్.

★ ★ ★

హారతి ఆత్మవిశ్వాసం, వ్యవధల కలిగిన అమ్మాయి. ఏదైనా అనుకుందంటే సాధించితిరాల్సిందే! కలిసి వున్న అవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకొని అమెరికా వెళ్ళి ఉన్నత విద్యనభ్యసించింది. ఆమెకి తల్లిదండ్రులు ఓ నాలుగైదు మంచి సంబంధాలు చూశారు. వాళ్ళంతా సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనీర్స్ గానో, డాక్టర్స్ గానో విదేశాలలో సెటిలైన సంవత్సరాలే. హారతికి ఎందులోనూ తీసిపోనివాళ్ళే.

“నాకు పెళ్ళి చేసుకొని పెండ్లియాలోనే ఉండాలని ఉంది. ఐడోంట్ వాంట్ టు సెటిల్ ఎవరైతే. నాకు వచ్చిన వ్యక్తిని నేనే సెలెక్ట్ చేసుకొని మీకు చూపిస్తాను. అప్పటిదాకా దయచేసి నా పెళ్ళి ప్రసక్తితేకండి” అని చెప్పింది తల్లిదండ్రులకి హారతి.

‘రోజులు మారుతున్నాయి. ఆలోచనలూ మారుతున్నాయి. అన్ని కాన్సెప్ట్ లోనూ, అభిప్రాయాల్లోనూ మార్పులు వస్తున్నాయి. ఈరోజుల్లో పిల్లలు చాలా మరుకుగా వుంటున్నారు. వాళ్ళకు కావలసిందేమిటో వాళ్ళే నిర్ణయం

చుకోగలరు’ అనుకుని ఊరుకున్నారు తల్లిదండ్రులు.

అన్నయ్య వెళ్ళినందడిలో శకుంతలత్తయ్యని చూసి చాలా సంబరపడింది హారతి. బాల్యస్మృతులన్నీ తలపోసి, తలపోసి తీయని కబుర్లు కలబోసుకుందావిడతో. ఏటిగట్టున తనతో ఎన్నెన్నో ఆటలాడిన చిన్నారి బావ కుశలమిడిగి మురిసిపోయింది.

“ఇంకా జ్ఞాపకం పెట్టుకున్నావుటే అవన్నీనూ!” అంటూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో శకుంతల యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా చేస్తున్న ప్రవరాఖ్యుడులాంటి తన కొడుకు కిషోర్ వైనం వివరిస్తోంటే శ్రద్ధగా వింది హారతి. అవిడ ఆహ్వానానందుకొని ఒకసారి వస్తానని ప్రామిస్ కూడా చేసింది. ఆ తరువాత అడపాదడపా ఉత్తరాలు కూడా రాసుకుంటూండే వాళ్ళిద్దరూ. ఆక్రమంలో ముంధుగా ఉత్తరం రాసి ఇప్పుడిలా వచ్చింది హారతి.

హారతి ఆగమనంతో ఆ ఇంట్లో కొత్తసందడి సంతరించుకుంటోంది.

“అత్తయ్యా.. అత్తయ్యా!” అంటూ అరమరికలు లేకుండా మాట్లాడుతున్న హారతి సాన్నిధ్యంలో అంతకు ముందులా డల్ గా లేకుండా, ఉత్సాహంగా, యాక్టివ్ గా తిరుగుతున్న తల్లిని చూసి కిషోర్ మనసెంతగానో సంతోషపడింది.

యూనివర్సిటీకి వెళ్ళిరావడం, ఏవో బుక్స్ తిరగేయడం, టి.వి. ప్రోగ్రామ్స్ చూస్తుండటం తప్పితే తనెప్పుడైనా అమ్మ మనసుకు నచ్చేవిధంగా నాలుగు మాటలు మాట్లాడాడా! ఏవీటో... తన పద్ధతేదో తనది. అతనిలో ఈరకమైన ఆత్మవిమర్శ ఆరంభమైంది. హారతి వచ్చిన తరువాత ఆ అమ్మాయిని చూసినప్పుడల్లా అప్రయత్నంగా చెక్కిలి తడుముకుంటున్నాడు. లోలోపల ఏదో వింత ఫులకింత! రాత్రి నిద్రలో ఎన్నెన్నో పసిడికలలు. కిషోర్ కంతా కొత్తకొత్తగా ఉంది. క్రొంగొత్త మధురభావాల ఊయల లూగుతోంది అతని మానసం.

అంతకుముందు తెల్లవారడమనేది యాంత్రికంగా ఉండేదతనికి, ఇప్పుడు నవనవోన్మేషమైన స్పందనలతో ప్రతి తెల్లవారుఝామూ ఆహ్లాదకరంగా వుంటోంది. అడక్కుండానే అత్యంత సమీపంగా వచ్చి “బావా... కాసీ” అంటూ కప్పు అందించే హారతి చొరవకు ఆనందంగా ప్రతిస్పందించసాగాడు. “బావా! సాయంత్రం ఏ లైబ్రరీకి వెళ్ళకుండా పెందలాడే ఇంటికే రావాలి. మనం పిచ్చర్ కి వెడుతున్నాం” యూనివర్సిటీకి వెళ్ళబోయేముందు చెప్పింది హారతి.

“నో... వీలుకాదు. ముఖ్యమైన మీటింగ్ కంటి ఉంది. అమ్మా, నువ్వు వెళ్ళండి.” టై సరిచేసుకుంటూ చెప్పాడు. ఆమె ఎదురుగా వచ్చి టై పట్టుకొని, అతని కళ్ళల్లోకి చూస్తూ గారంగా “అంతేనా... వీలుకాదా?” అంటూంటే, తడబడిపోతూ, “చూద్దాం... వీలైతే తప్పకుండా వస్తానుగా!” అన్నాడు.

నూట రెండు శునకాలు!

ఇదివరలో డిస్నీ రూపొందించిన ‘101 డాల్ మేటియన్స్’ చిత్రం అఖండ విజయం సాధించి పిల్లల్ని, పెద్దల్ని విశేషంగా అలరించిన సంగతి మనకు తెలిసిందే. ప్రస్తుతం ‘పప్సీ 102’ పేరిట మరొక చిత్రం రాబోతోంది. ఆ సినిమాలోని కొన్ని తమాషా చిత్రలివి. శునకాలు భలేగా వున్నాయి కదూ!

-కొడిమెల

హలో! మనలో చాలా మందికి తెలీదు కొన్నిటి సంగతి. మన జీవితంలో కొన్ని సంఘటనలు ఎలా మధురంగా మరపుకొనివిగా ఉండిపోతాయో, మరికొన్ని వస్తువుల్నిగ నీ మరికొందరు

బొమ్మ మీ మనసుని దోచుకుంటుంది. దాన్ని దాచుకుని, మీ చరమదశలో దాన్ని చూస్తుంటే భలే ధిల్లింగ్గా వుంటుంది.

దాచుకోవలసినవి

సన్నిహితుల్నిగానీ మనం మరచిపోలేం. ఎంతో అపురూపంగా దాచుకోవాలి వాటిని. ఈ బిజీ లైఫ్లో అంతటి తీరిక మనకి లేకపోవచ్చుగానీ, ఏదో ఒకనాడు తిరిగి మనకు గుర్తొస్తే అవి ఎక్కడ పెట్టామో, ఏం చేశామో ఎంతకీ గుర్తు రాదు సరికదా ఎలా వున్నాయో కూడా తెలీదు. అందుకే మనం పదిలంగా ఏమేం దాచుకోవాలో తెలుసుకుందాం!

★ చిన్నప్పటి ఫోటోలను పెరివరచుకోండి. మన పిల్లలకి, మనవలకి చూస్తే తమాషాగా వుంటుంది. సరదా పడుతూ చూస్తారు.

★ చిన్నతనంలో మీరెంతో ఇష్టపడి కొనుక్కున్న బొమ్మలు ఎన్నో ఉన్నా ప్రత్యేకంగా ఓ

★ మీ మమ్మి డాడీ మీకు కొనిచ్చిన గిఫ్టులు గానీ బట్టలుగానీ మీకు బాగా నచ్చిన ఐటెమ్గానీ దాచుకోండి.

★ చిన్నప్పటి ఫ్రెండ్స్‌తో దిగిన ఫోటోలు,

పిక్సిక్కి వెళ్ళినప్పటివి వుంటే దాచుకోండి. మనవలు, మునిమనవలతో వాళ్ళని కలవలేకున్నా ఏనాడైనా తారసపడితే అవి చూసి నవ్వుకోవచ్చు హాయిగా.

★ ప్రేమలేఖలు అందుకున్నారా? వాటిని మాత్రం దాచుకుంటే గొడవలయిపోతాయి కాబట్టి, మనసు పొరల్లో దాచుకోండి పదిలంగా, రిమైండ్ చేసుకుంటే మనసులో మధురస్మృతి రావాలంటే!

★ ఎవరు, ఎప్పుడు ఎక్కడ, ఎలా చనిపోతామో తెలీదు. మన బ్రతుకు బండి ఎక్కడ ఆగుతుందో తెలీదు మనకు. కనుకనే ఉన్నన్నాళ్ళూ హేపీగా, జాలీగా బ్రతికేయాలి. కష్టాలు, కన్నీళ్ళు ఎప్పటికీ ఉండేవే లైఫ్లో. ఏ నిశిరాత్రో, ఒంటరిగా వున్నప్పుడో మన చిన్నతనం, చిలిపితనం గుర్తు చేసుకుంటే పెదవులపై ఓ చిరుదరహాసం రావాలి.

అందుకే మరి చిన్న చిన్న జ్ఞాపకాలే మనకి ఎంతో ఉపశమనాన్ని ఇస్తాయి ఒకోసారి మర్చిపోరు కదూ!

-విరజ

“థాంక్యూ!” అంటూ అతన్ని అల్లుకుపోయి పెదవుల మీద చుంబించింది. “ఏయ్... హారతి... ఏమిటిది. అమ్మ చూస్తే...” కంగారుగా చూస్తూ అన్నాడు కిషోర్.

“అత్తయ్య బాత్‌రూమ్‌లో వు దిలే. మొద్దబ్బాయిగారూ! బొత్తిగా రసజ్జత లేకపోతే ఎలాగండీ! ఏదీ... ఇక్కడో ముద్దివ్వండి!” అంటూ చెక్కిలి చూపించింది. సులారంగా ఆమెని ఎడింగుకుంటూ “వ్... లేటయిపోతుంది. నన్ను వెళ్ళనీ” అన్నాడు చేతి వా చూసుకుంటూ.

అతని నుంచి దూరం జరుగుతూ “అందుకే అన్నాడాయన” అంది హారతి.

“ఎవరు? ఏమన్నాడు?”

“భాస్కర శతకకర్త ఏదో అన్నాడులే. తమరికి లేటయిపోతోందిగా వెళ్ళి రండి.”

“సరవాలేదు. ఓ ఐదు నిమిషాలు టైముందిలే... చెప్పు...” షూ సరిచేసుకుంటూ అన్నాడు.

“చదువది ఎంత గల్గిన రసజ్జత యింఛుక చాలకున్న ఆ చదువు నిర్ణయం కంబు... గుణసంయుతులెవ్వర మెచ్చరెచ్చటన్...” అంటూ ఆపి తన ముఖ కవళికలు గమనించింది హారతి.

“భేష్! ఏమో అనుకున్నాను. చిన్నప్పుడు చదువుకున్న పద్యాలు కూడా బాగా జ్ఞాపకం పెట్టుకున్నావే” అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

సాయంత్రం ఐదింటికల్లా ముక్తాబై కిషోర్ కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది. కాని అతను రోజూ మాదిరిగా తొమ్మిదింటికే వచ్చాడు.

“నేను చెప్పలేదూ, వాడంతే సూక్ష్మ, ఇక మారడు, వాడిలోకం వాడిదే” అంది శకుంతల నిరాశగా.

షూన్ విప్పి తన రూమ్‌లోకి చుతున్న అతన్ని అనుసరించింది హారతి. చెంతకు వెళ్ళి వారించినా వినకుండా చొక్కా గుండీలు విప్పతూ “ఎంత వెయిట్ చేశానయ్యా నీకోసం.. బాల్యమిత్రుడివని ప్రేమిస్తే ఇంత చులకన చేస్తావా?” అలకగా చూస్తూ వాడ చుట్టూ చేతులు వేసింది. అతని లోపల నరాలు జివ్వుమని లాగాయి. గండవేగం పెరిగింది. ఆమెని గాఢంగా హృదయానికి హత్తుకోవాలనిపించింది. ఏదో సంకోచం!

చొక్కా తీసి అవతలవేసి ఆమె అవతలకి వెళ్ళేదాకా అలాగే మ్రాస్తూడి చూస్తుండిపోయాడు కిషోర్. తరువాత స్నానం చేసేటప్పుడు గుర్తొచ్చింది చెప్పిన పద్యం.

‘మొద్దబ్బాయని పేరు కూడా పెట్టేసింది’ అనుకుని నవ్వుకున్నాడు.

అలముకున్న కలలలో హారతి కవ్వంపులు హృదయాన్ని గిలిగింతలు పెడుతూంటే, అంతులేని తమకంతో హారతిని తన గాఢ పరిష్కరంగంలో బంధించడానికి ఆరాటపడుతూ ‘హారతి! హారతి!’ అంటూ కలవరిస్తోన్న కిషోర్ ఎదుట ప్రత్యక్షమై “బావాకాఫీ!” అంది మురిపెంగా అందాల చందమామ లాంటి అతని వదనాన్ని కన్నులారా వీక్షిస్తూ హారతి.

అరుణోదయంతో విచ్చుకున్న తామరలవంటి కన్నుదోయితో స్పష్టిలోని సౌందర్యమంతా రాశిపోసుకుని సాక్షాత్కరించిన ప్రభాతసుందరివలె కన్పిస్తున్న హారతిని తిలకించి పులకించి పోయాడు కిషోర్.

కాఫీ కప్పుందుకొని వక్కన పెట్టి, ఆమెను తన మీదకు లాక్కొని బిగికొగిలిలో బంధించాడు. హారతితోపాటు ఆ అందమైన తెల్లవారుఝాము కూడా వరవశించి ప్రకాశించింది. అప్పుడే అటుగా వచ్చిన శకుంతల ఆ దృశ్యాన్ని చూసి చూడనట్లు స్రుబరంగా, వడివడిగా హాల్లోకి వచ్చింది.

ఆ సాయంత్రం హారతితోపాటు ట్రైన్‌లో ప్రయాణించేస్తూ అడిగింది శకుంతల “వాడంతట వాడే హారతిని చేసుకుంటాను. ముహూర్తం పెట్టించమ్మా! అనేలా చేశావు. ఎలా సాధ్యమైతే పిల్లా?”

“అత్తయ్యా నువ్వు తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నావు కనుక మొహమాటం లేకుండా చెప్తున్నాను విను. ఈకాలం అబ్బాయిలు చొరవగా వ్యవహరించే అమ్మాయిల్ని ఎక్కువగా ఇష్టపడుతున్నారు. కిషోర్ గురించి, అతని స్వభావం గురించి పూర్తి డిటైల్స్ ముందే నాకందించావు కాబట్టి, నేను చక్కగా ప్లాన్ చేసుకుని వచ్చాను. తనంతటతానే నా దగ్గరికి వచ్చి చేరి సరస మాడాలని, నేలచూపులు సారించే అమ్మాయిలాగా వుండిపోలేదు నేను. నన్ను రిసీవ్ చేసుకోవడానికి స్టేషన్‌కి వచ్చినప్పుడే ముద్దుపెట్టి ముగ్గులోకి దించాను” అంటూ కిలకిలా నవ్వింది హారతి.

“కొంటేపిల్లా!” అని హారతిని దగ్గరగా తీసుకొని ఆప్యాయంగా నుదుటి మీద చుంబించింది శకుంతల.

★